

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ČERVENEC 2022 ***ROČNÍK XXIII.*** ČÍSLO 7

Cítát inspirující:

Básník musí umět spolknout lokomotivu a vyplivnout dýmku.

J. Cocteau

RADĚJI OBĚTOVAT RÁJ Václav Teslík

Do jakých cév
naléváš lásku?
Mrtvých?
či živých?
Nepřelij!
jen naplň
Nebezpečný osud
Abys mohla říci:
Raději obětovat ráj!
než přijít
o své poznání

JAN ŘEHOUNEK – BAREVNÝM PODZVIČÍNSKEM

V úterý 7.června 2022 se v příjemném prostředí Městské knihovny v Nové Pace uskutečnil křest knihy Jana Řehounka Tajemné stezky: Pokrkonoší - Barevným Podzvičínskem. Přítomni byli redaktorka nakladatelství Regia Otilie K. Grezlová a nakladatel Jan Martinec (viz foto).

O tom, že je Honza Řehounek člověk, který by mohl zajímavě vyprávět celé hodiny, vím dávno. Takže jsem se nedivil, když se rozpovídal o svém pobytu po operaci v rámci rehabilitace v Lázních Bělohradě. A protože se zajímal o věci kolem sebe, jezdil po okolních místech, tak jeho zápisky posloužily jako základ budoucí knihy.

Účastníci besedy se dozvěděli celou řadu zajímavostí nejen z života Bohumila Hrabala, mimochodem Honza provází návštěvníci na Hrabalově Kersku a vypráví na místech, kde se točil film Slavnosti sněženek celou řadu zajímavostí. Doporučuji příští květen navštívit další ročník.

Dozvěděl jsem se, že třeba příběh, který ve filmu ztvárnil Jaromír

Hanzlík se závěrečnou scénou s držkovkou, byl vlastně inspirován koncem života motocyklového závodníka Gustava Havla.

Ale Honza vyprávěl i celou řadu dalších věcí, jak se jako kluk dostal k pověstem, jenž ho provázejí celý život. Jak napsal další knihy nejen pro nakladatelství Regia, přečetl ukázky z knihy, porovnával pověst, která se vypráví podobně v různých krajích. A na závěr nám přečetl jednu povídku z jeho pobytu v lázních.

Večer utekl rychle, a tak se těším, až si sednu s knížkou Jana Řehounka Tajemné stezky: Pokrkonoší - Barevným Podzvičínskem a budu společně s Honzou objevovat a poznávat místa možná docela blízka, ale o kterých jsem nevěděl celou řadu zajímavostí.

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Dana Beranová poskytla spolu s pěticí dalších úspěšných autorů (Petr Klepal, Radka Tomšů, David Mamrilla za ročník 2020 a Marie Domská, Vlasta Boháč, Dana Beranová za ročník 2021) rozhovor v červnovém tištěném Interkomu číslo 6/2022. Povídky Plaňata a Zloději Daně přinesly opravdu hodně. 3. a 6. místo v soutěži Vidoucí, zájem nakladatele o celou knihu o čarodějce Henice a dokonce 2. místo v PAF, tedy přeboru autorů fantastiky. Podrobnosti a celý rozhovor najdete zde: <https://www.facebook.com/photo?fbid=5202923216465624&set=pcb.3088414024751894> .

- Editor projektu Literáti na Trati František Tylšar sestavil již devátou sérii knih. V prozaické části (Příběhy grafikonu) je zastoupeno 66 autorů, mezi nimi autoři z Jičínska, Liboslav Kučera – próza „Bylo, nebylo...“, Oldřich Němec – próza „Můj život s Karlem...“ V básnické části (Poezie grafikonu) je zastoupeno 63 autorů mezi nimi Václav Franc (básně ze souborů „Na trati života“ a „Objevování na cestách“) a Oldřich Němec (báseň „Vyznání manželce.“) Křest knihy se uskuteční 19. října v Praze.

Václav

ČAJ č. 190 – ANGLICKY PSANÁ LITERATURA

V červenci se vydáme na cesty. Hostem je totiž „Anglicky psaná literatura.“ V mém pojednání si rozhodně nedělám národ na detailní zaznamenání všeho podstatného v anglicky psané literatuře. Berte můj přehled po knihách anglicky píšících autorů spíše jako tip na čtení podle mého vkusu. Zcela určitě budete postrádat tu svou oblíbenou autorku či autora, ale třeba vás přece jenom inspiruji.

Anglickou literaturou se zabývá Jan Lipšanský, a tak jsem jej vyzpovídal. Přiznal se, že: „Překlady jsou můj denní chleba!“

V Americe studovala Kristýna Petišková, takže nepřekvapí její povídka Životní ztráty: Račí hody.

Tvorbu regionálních autorů zastupuje moje povídka „Pošta pro tebe.“ Vzdávám v ní hold dalšímu z velikánů americké literatury Williamu Styronovi a jeho knize „Sophiina volba.“ Václav

24. ročník festivalu Den poezie 7. 11. - 20. 11. 2022 - Včera, dnes, zítra...

Vážení přátelé poezie,

píši Vám ohledně letošního festivalu Den poezie (7. 11. - 20. 11. 2022). Budeme moc rádi, pokud se ho opět zúčastníte. Letos proběhne již 24. ročník festivalu a jako název jsme zvolili několik veršů z básně našeho velkého básníka Jana Skácela, který se narodil před 100 lety (7. 2. 1922 - 7. 11. 1989).

Doufáme, že že zajímavý citát z jeho básně Dobré věci - "Je včera, bude dnes a byla zítra" - bude dobrou inspirací pro některé vaše básnické akce připravené v rámci festivalu. Básník Jan Jan Skácel je známý jako dětský básník i jako spisovatel pro dospělé - věříme v účast dětí a škol a pokusíme se navrhnout nějaké zajímavé aktivity. A samozřejmě, za jakékoli vaše nápady budeme moc rádi. Nový termín Vzhledem k tomu, že tento rok umístíme program festivalu na internetu, rádi bychom vám nabídli delší uzávěrku než obvykle, tj. 10. října. Tento pozdější termín nám stále ponechává čas na vytištění názvů zúčastněných měst a obcí na obvyklém plakátu.

S přáním hezkého léta, dobrého zdraví a poezie Bernie

Jan MRKVIČKA – AGÓNIE

Nakladatelství Pointa, 2022

Kniha Jana Mrkvičky je zajímavou sondou do života člověka, který má před sebou posledních sedm dní života. Hlavní hrdina bilancuje svůj život, první manželství s Blankou, která zemřela, ale i s Terezou, druhou ženou, bývalou sousedkou či dcerou Janou, která mu vyčítá, že zabil maminku.

Nesnadné čtení (určitě se budu ke knize vracet a nacházet další významy) je zároveň úvahou o tom, co by měl ještě člověk udělat? Zabít lichváře? Hledat nápravu světa, života obyčejných lidí, který se řítí, jak se zdá, do záhuby? Hledat další vztahy? Vypořádat se s příkázáním „nezabiješ?“ A pokud zabiješ, neobjeví se další a další lichváři? Novela klade řadu otázek, nejen o smyslu a směřování života. Osobně jsem si vypsál řadu myšlenek a postřehů. Např. str. 22: Mnozí zabředli v iluzi, že internet bude otevřenou platformou pro všechny, i když byl dávno zamořen obsahem, v němž se už nikdo neorientoval a kde bylo podle agentur (kterým ostatně už stejně nikdo nevěřil) devadesát procent lží.

Nebo str. 23: Chaos totiž může šířit úplně každý, zatímco rád je jen pro vyvolené. Zvítězila bezohledná svoboda. V důsledku toho pravda, služebnice řádu, přestala existovat.

Viz str. 24: Snažili se ukázat, že svět je v pořádku, že ho jen lidé špatně snášejí. Takže je potřeba je léčit. Všichni tušili, že je to naopak, ale nikdo se to neodvážil vyslovit.

Str. 28: Prozření, že celá globální ekonomika není nic než pyramida, na jejímž vrcholu stojí vlivní a informovaní, uprostřed se jakž takž drží schopní, talentovaní a dobře narození a dole je lůza, která jako otravné mouchy znovu a znovu skáče na lep, pracuje a platí, ovšem nevedlo k reformě systému ani k jeho zboření a vystavění nového.

Str. 77: Dábel vznikl na základě společenské poptávky. Lidi zkrátka ďábla potřebovali, aby spolu nějak vyšli, aby bylo proti komu se vymezovat, koho se bát, komu podlézat. Stejně jako systém postavený na chudobě a bohatství potřebuje někoho, kdo zprostředkuje jejich vztah a kdo se postará, aby náhodou tyhle dvě

kategorie nesplynuly.

Str. 94: Kdo jiný je svobodnější než člověk, který ví, že za dva dny zemře?

Str. 97: Není nutně básníkovo dojetí nad vlastní básní jen projevem narcisismu a sentimentu, i kdyby ta báseň byla sebelepší?

Není vlastně kniha analýzou našeho současného světa pár minut před zánikem civilizace?

Václav

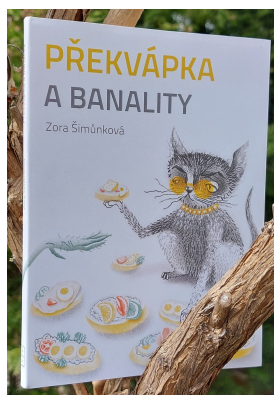
ZORA ŠIMŮNKOVÁ - PŘEKVÁPKA A BANALITY

Shodou okolností ke mně doputovala v pátek 24.června 2022 knížka Zory Šimůnkové Překvápka a banality, vlastně skoro v předvečer Zořiných nedožitých sedmapadesátin. Listuji a připomínám si povídky, které jsem měl možnost slyšet v autorčině podáních na různých setkáních, třeba na Depkách či na Literární Vysošině. Měl jsem pocit, jako kdyby mi je Zora opět četla sama. (Viz <https://prekvapka.cz/>)

Děkuji Páje, nakladatelství CrowdPress, všem těm dobrým lidem (ať jmenovitě uvedeným či neuvedeným), neboť díky všem těch se podařilo vydat krásnou vzpomínkovou publikaci, ze které má Zora v tom spisovatelském nebi určitě velkou radost. Říkám si, že možná kdyby tolik nepomáhala ostatním autorkám a autorům, napsala by těch povídek a básniček mnohem mnohem víc. Námětů měla kolem sebe jistě hodně, ale to by nebyla Zora, aby se nerozdala.

Jak píše v předmluvě Jana Franče Jirásková, ozývám se tímto vám všem, Zořiným pohrobkům, kteří jsme tady zůstali, abychom na Zoru nezapomněli. Vzpomínám stále a občas mám pocit, jako by se mi ukázal anděl a lehkým krokem múz kolem mne prošel, aby mi pošlel do ucha jedenácté přikázání. Nebo to byla Zorka?

Václav

ROZMANITÁ MOZAIKA

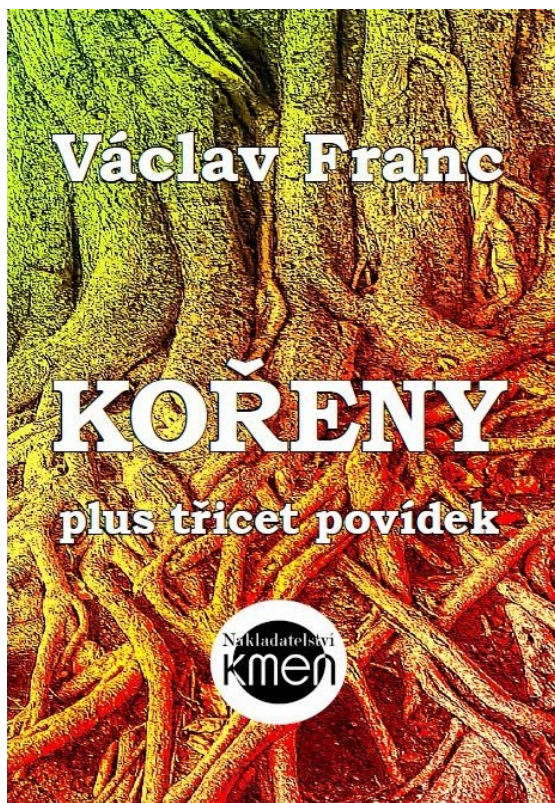
Pro milovníky povídkových knih je určena novinka prozaika a básníka Václava France **KOŘENY PLUS TŘICET POVÍDEK** (nakladatelství Kmen, 2022). Jde o průřez autorovou tvorbou vzniklou během posledních dvaatřiceti let. Nejspíš právě toto široké časové rozpětí dává knize punc rozmanitosti a pestrosti; nechybí humor, mystika, sci-fi, historické ani psychologické příběhy. Pokud čtenář první povídku dočte s pobaveným úsměvem, při dalších se bude úsměv mnohdy vytrácet a po dočtení té poslední zaklapne knihu s dojetím.

Silnou stránkou Václava France je schopnost vyjádřit v několika slovech to, na co mnozí potřebují celé stránky. „Dneska bych tam už nevylezl, nevíš, čím to je, že ovocné stromy poslední dobou rostou čím dál vyšší?“ nebo „Nebudu mít komu umřít.“ To jsou dvě citace z jedné z nejzdařilejších, nejniternějších a emočně nejpůsobivějších povídek s názvem „Kořeny“. Naplno se v ní projevuje autorova zralost a schopnost vhlédnout „pod povrch“. Místy až poetické zpracování příběhu v kontrastu s tíživými tématy mu přidávají na silném, působivém vyznění.

V jedné z nejmladších povídek **CENA MEDAILE** se Franc nevyhýbá ožehavému tématu, a to problematice očkování v době pandemie. Tam, kde se vrací do nedávné historie (např. **MODLITBA ZA JOVANKU**) prokazuje schopnost objektivního náhledu na dějinné události. Velmi dobře psychologicky zpracovaná je povídka **OBČAN BREJCHA ANEB TRAGÉDIE MUŽE BLOUDÍČÍHO VE VYSOKÉ TRÁVĚ**, která nabízí vhléd do nitra člověka, se kterým se nejeden pamětník setkával před třiatřiceti lety a kterého potkáváme nadále, i když pokaždé v jiném kabátě. Tak by bylo možné pokračovat povídku po povídce, protože v každé je něco, co by stálo za zmínku.

Václav Franc poskládal rozmanitou mozaiku, která má potenciál oslovit čtenáře, kteří se rádi pobaví a nechají překvapovat, ale i ty, kteří se nebojí zdánlivě neatraktivních témat nutících k zamyšlení i nezjednodušujícímu pohledu na minulé i současné události.

Iva Tajovská

V Nakladatelství Kmen vyšla povídková kniha Václava Franc „Kořeny plus třicet povídek.“ Přináší průřez povídkovou tvorbou z let 1990 až 2022.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 23. Číslo 7. Červenec 2022.

(5.července 2022)

ikobra.rehec.cz